أين الملوك التي كانت مسلطة … حتى سقاها بكأس الموت ساقيها

تو وكجا رفتند شاهان مسلط بر بلاد … ساقی موت است اکنون کاسه دار ایشان

أموالنا لذوي الميراث نجمعها … ودورنا لخراب الدهر نبنيها

مالها از بهر میراث است چون جمع آوریم … خانهای بهر ویرانی آمد بیکمان

كم من مدائن في الآفاق قد بنيت … أمست خراباً ودان الموت دانيها

ای بسا شهری که در اطراف عالم شد بنا … اجل آن در شام مرد و کم شد خان

لكل نفس وإن كانت على وجل … من المنية آمال تقويها

گرچه باشد خوف و بیم و جان اهل نفس را … از بلای مرگ امید قوی باشد

فالمرء يبسطها والدهر يقبضها … والنفس تنشرها والموت يطويها

مرد اساس سازد و دهر بندد … نفس بگشاید ورق مرگ پیچید

لا تعتبن إلى العباد فإنما … يأتيك حين الوقت أو يأتيه

مکن عتاب بر مردم زفقر خود که یقین … رسد نصیبه تو گاه اذن و حکم خدا

سبق القضاء برزقه فكأنه … يأتيك رزقك حين يؤذن ربه

قضای رفته … … رسد بوقت بتو

واشبع غناك وكن لفقرك صائناً … يطغي حشاك وأنت لا تبديه

فثقن بمولاك الكريم فإنه … بالعبد أرأف من أبيه

عنا و نفس … … وکر لیس … بر زبان

فالحر يحمل جسمه أعداءه … فكأنه من جسمه بخفيه

نهان کند … … کسیست …

إن المكارم أخلاق مطهرة … فالدين أولها والعقل ثانيها

شد مکارم … اخلاق … … اول آن دین اسلام است و ثانی عقل دان

والعلم ثالثها والحلم رابعها … والجود خامسها والفضل سادسها

علم باشد ثالث آن حلم باشد رابعش … جود خامس فضل باشد سادس آن بیکمان

والبر سابعها والصبر ثامنها … والشكر تاسعها واللين باقيها

سابع آن هست نیکوئی و صبر ثامن است … شکر تاسع شد … باقی آن

والنفس تعلم أني لا أصادقها … ولست أرشد إلا حين أعصيها

نفس میداند که من او را … … نیستم او را … … گران

الغنى في النفوس والفقر فيها … إن تجزت فقل ما يجزيها

چون غنا و فقر در نفس است بود … گر … کمست او را …

غلل النفس بالقنوع وإلا … طلبت منك فوق ما يكفيها

نفس را مشغول دار … قناعت …